۷۳درصد بازرگانان می‌گویند مشکلات‌شان داخلی است

عراقچی: ما از ظرفیت کشورهای همسایه کمتر از ۵۰درصد استفاده کرده‌ایم. یکی از بازرگانان می‌گفت این رقم حتی زیر ۵درصد است. در نظرسنجی‌ای هم که انجام دادیم، ۷۳درصد بازرگانان معتقد بودند مشکلات‌شان داخلی است

گزارش
هادی اسماعیلی

«تاوقتی از تمام ظرفیت‌های داخلی استفاده نکنیم، نمی‌توانیم از تحریم‌ها گلایه کنیم» این عصاره تازه‌ترین اظهارات مسئول سیاست خارجی کشورمان است که خود می‌داند در دهه ۹۰ معطل نگه داشتن کشور برای در باغ سبز نشـان دادن غرب، چه بلایی به روز کشور آورده است و فاجعه آن دهه، حالا حالاها از کشور رخت نخواهد بست، مگر آنکه دولت فعلی از آن عبرت بگیرد و راه «جستن راهکارها در داخل کشور» را آغاز کند، البته مسئول دستگاه دیپلماسی شـاید برای جبران فاجعه دهه ۹۰، ایده «دیپلماسی استانی» را مطرح کرده و در تلاش است هر استان از ظرفیت کشورهای همجوار خود برای بهبود وضعیت اقتصادی بهره بگیرد، چه آنکه به گفته خود عراقچی، ایران کمتر از ۵۰درصد ظرفیت کشورهای همسایه اسـتفاده کرده و حتی یکی از بازرگانان به او گفته این رقم کمتر از ۵درصد است. وزیر خارجه به این نکته هم اذعان دارد که در جلسات اقتصادی که تاکنون برگزار کرده‌ایم، مشکلاتی که بازرگانان مطرح کرده‌اند هیچ کدام‌شان ربطی به تحریم‌ها نداشت، حتی نظرسـنجی کردیم و ۷۳درصد بازرگانان معتقد بودند مشکلات‌شان داخلی است. امید می‌رود وزارت خارجه با معرفی دیپلماسی استانی به عنوان یکی از ابزارهای اصلی دستگاه دیپلماسی، نشان دهد به دنبال حل مشـکلات داخلی در وین یا نیویورک نیست، بلکه می‌خواهد اسـتان‌ها را به خط مقدم تعاملات اقتصادی با همسایگان تبدیل کند. این رهیافت، ضمن آنکه راهی برای دور زدن تحریم‌هاست، بلکه فرصتی طلایی نیز برای پایان دادن به عادت دیرینه نسبت دادن همه ناکامی‌ها به دشمن خارجی اسـت. حالا که غرب (عدو) سبب خیر شده و درهای خود را بسته، زمان آن رسیده است که دولت به جای انتظار برای گشایش از بیرون، گره‌های داخلی را بگشاید و از ظرفیت‌های بکر همسایگان و اسـتان‌های مرزی بهره ببرد. این تغییر می‌تواند آغاز دورانی نوین در اقتصاد مقاومتی با رویکردی درون‌زا و برون‌گر باشـد.

اقتصاد کشورمان سال‌هاست در پیچ و خم تحریم‌ها دست و پا می‌زند و مهم‌ترین خسارت تحریم نیز دادن بهانه به مسئولان است که بی‌لیاقتی و فساد خود را با آن توجیه می‌کنند و هر کجا که قافیه تنگ می‌آید، به جفنگیات «مشکل تحریم‌هاست» روی می‌آورند، اما آیا واقعاً تحریم‌ها مقصر اصلی این وضعیت هستند؟

سـیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه در تازه‌ترین اظهارات خود در تبریز، پاسـخی قاطع به این پرسـش داد. او با صراحت اعلام کرد که مشکلات اقتصادی کشور بیشتر از آنکه به تحریم‌های خارجی مربوط باشد، ریشـه در ناکارآمدی‌های داخلی دارد. این دیدگاه، تأییدی بر مطالب مختلف ماسـت که بارها گفته‌ایم ریشه مشـکلات در داخل کشور است و از مسـئول ضعیف و درگیر «تعارض منافع» در هر سه قوه، نمی‌شـود و نباید انتظار حل مشکلات را داشـت، والا کشوری با مختصات ایران عزیز ما که ۷درصد منافـع معدنی جهان را در اختیار دارد، نباید دچار مشـکلاتی از قبیل گرانی مرغ، تخم‌مرغ، لپه، نخود، لوبیا و این طور موارد پیش پاافتاده شود. عراقچی در نشست دیپلماسی اقتصادی آذربایجان‌شرقی با حضور سفیران کشورهای قفقاز، ترکیه، عراق و برخی کشورهای اروپایی و آفریقایی بر این نکته تأکید کرد که وزارت امور خارجه مأموریت خود را تسهیل‌گری برای فعالان اقتصادی می‌داند: «مأموریت اصلی ما، تسـهیل‌گری و پشتیبانی از بازرگانان و فعالان اقتصادی در خارج از کشور است. وزارت خارجه مستقیماً وارد فعالیت‌های اقتصادی نمی‌شود، اما موظف است موانع را برطرف و مسیر تعاملات اقتصادی را هموار کند.»

اما آنچه این نشست را از دیگر جلسـات متمایز کرد، تمرکز بر دیپلماسی اسـتانی بود؛ ایده‌ای کـه از ابتدای مسـئولیت عراقچی بـه عنوان یکی از اولویت‌هـای دسـتگاه دیپلماسـی تعریـف و تاکنون در اسـتان‌های خراسان‌رضوی و فارس اجرایی شده اسـت. دیپلماسی استانی، مفهومی نوین در سیاسـت خارجی کشـورمان اسـت که هدف آن، بهره‌برداری حداکثری از ظرفیت‌هـای محلی برای تقویت اقتصاد ملی اسـت. به باور طراحان این ایده، اسـتان‌های مرزی کشـور، گنجینه‌ای از فرصت‌های بلااستفاده هستند که در روزهای تحریم می‌توانند نقش حیاتی ایفا کنند. برای نمونه آذربایجان‌شرقی با موقعیت جغرافیایی منحصربه‌فرد، دسترسی به بازارهای قفقاز، ترکیه و عراق و ظرفیت‌های صنعتی و کشاورزی، می‌تواند به هاب اقتصادی منطقه تبدیل شود. تبریز با پیشینه تاریخی و ظرفیت‌های ممتاز خود باید به یک شـهر بین‌المللی تبدیل شـود تـا بتواند میزبان رویدادهای بین‌المللی باشد. این رویدادها تجارت را رونق و رفت‌وآمدها را افزایش می‌دهند و مسائل اقتصادی را حل می‌کنند.

یکی از نـکات کلیدی سـخنان عراقچی، اسـتناد به نظرسـنجی از بازرگانان بود. او گفت که در جلسـات اقتصادی برگزارشده، مشکلات مطرح‌شـده از سـوی بازرگانان هیچ‌کدام بـه تحریم مربـوط نبود و ۷۳درصد آنان مشـکلات را داخلی می‌دانسـتند. سال‌هاست برخی مسئولان، ناکارآمدی‌ها را به تحریم‌ها نسبت می‌دهند، اما واقعیت این است که دیوان‌سـالاری اداری، قوانین دست‌وپاگیر، کمبود نقدینگی، مشـکلات بانکی داخلی و نبود هماهنگی بین دستگاه‌ها، موانع اصلی تجارت هستند. عراقچی با اشاره به اینکه حتی برخی بازرگانان ظرفیت استفاده‌شده از همسایگان را کمتر از ۵درصد تخمین می‌زنند، تأکید کرد: ما کمتر از نیمی از ظرفیت روابط با کشـورهای همسایه را فعال کرده‌ایم، این در حالی است که همکاری‌های اقتصادی با همسایگان، مانند خطوط ریلی یا کشت فراسرزمینی، عملاً غیرقابل تحریم هستند. به باور مجید تخت‌روانچی، معاون سیاسی وزیر خارجه نیز تجربه ۱۰ تا ۱۵سال گذشـته نشـان می‌دهد دور زدن تحریم‌ها ممکن است و طرف‌های مقابل نیز نمی‌توانند مانع آن شوند.

دیپلماسی استانی، راهکاری عملی برای خنثی‌سازی تحریم‌هاست و به گفته عراقچی، دفاتر استانی وزارت امور خارجه فعال‌تر خواهند شد و کارشناسان تخصصی، مانند کارشناس فرش در تبریز جذب می‌شوند تا دیوان‌سالاری کاهش یابد. وزیر خارجه همچنین در مورد «تفویض اختیارات به استان‌ها» گفته است: «رئیس‌جمهور نگاه ویژه‌ای به این رویکرد دارد»، البته این تفویض اختیـارات هنوز با چالش‌های قانونی روبه‌رو است. اوایل شـهریورماه امسـال، رئیس مجلس در نامه‌ای به رئیس‌جمهور، مصوبه دولـت درباره تفویض اختیار بـه وزرا، معاونان رئیس‌جمهور و استانداران را خلاف قانون دانست.

ایـن مصوبه کـه در ۲۹خردادمـاه ۱۴۰۴ بـا شـماره ۵۱۶۷۵/ت هـ تصویب شده بود، بر اسـاس اصل ۱۲۷ قانون اساسی، نمایندگان ویژه رئیس‌جمهور را تعیین می‌کرد، اما هیئت بررسـی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین، آن را مغایر قانون تشخیص داد.

طبق نظریه تفسـیری شورای نگهبان (شـماره ۸/۳۰/۲۱۲۴ مورخ ۱۲دی ۱۳۸۱)، اصل ۱۲۷ تنها به امور اجرایی محدود است و شامل تصویب‌نامه‌ها نمی‌شود. رئیس مجلس تأکید کرد که بندهای (۱) و (۲) مصوبه، با اطلاق عبارات، تمـام اختیارات هیئت وزیران را بدون تعیین موضوعات مشخص قابل تفویض می‌دانند که این امر با قوانین حاوی حدود اختیارات وزیران و وظایـف وزارتخانه‌ها تعارض دارد، بنابراین بخش‌های مـورد ایراد مصوبه، پـس از مهلت یک‌هفته‌ای، ملغی‌الاثر خواهند شد.

به هر روی، اگر دولت به دنبال تفویض اختیار است باید مسیر قانونی آن را به درستی طی کند و طوری نشود که بعد از مدتی، مدعی شود «نمی‌گذارند کار کنیم». دیگر دوران این گزاره‌ها تمام شـده است و باید دولت خود را ملزم به حل مشـکلات در چارچوب قوانین داخلی کند و این شدنی است، ولی اگر فلان وزیر ساعت ۹ صبح به سر کار بیاید و ساعت ۳ بعد از ظهر برود منزل، حتماً مشکلات حل نمی‌شود و این همان نقطه‌ای اسـت که ثابت می‌کند رفع مشکلات داخلی ربطی به محدودیت‌های تحمیلی ندارد.

در بخش دیگری از سـخنان وزیر امور خارجه به کشـت فراسرزمینی اشاره شده است. با توجه به محدودیت منابع آبی کشورمان، انتقال تولید محصولات آب‌بر به این کشورها، پیشنهادی هوشمندانه است.

کشورهای آفریقایی پیشنهادهای متعددی ارائه کرده‌اند و این همکاری می‌تواند نیازهای داخلی را تأمین کند، بدون آنکه تحت تأثیر تحریم‌ها قرار گیرد، البته یادمان نمی‌رود قبل از شروع جنگ اوکراین و روسیه، وزیر خارجه فعلی در قامت معاون وزیر خارجه وقت، معتقد بود گندم مورد نیاز را هم می‌شود از خارج تأمین کرد.

به عبارتی چرا باید از کشـاورز داخلی بـا قیمت بالاتـر بخریم، وقتی می‌توانیم از بازار خارجی گندم تأمین کنیم، ولی آغاز اختلافات روسیه و اوکراین باعث کمبـود گندم و ابطال فرضیه تأمیـن گندم از خارج از کشور شد و ثابت کرد درباره محصولات راهبردی به هیچ وجه نباید روی بازارهای خارجی حساب باز کرد. شاید به دلایل همین تجارب است که ایده استفاده از ظرفیت‌های داخلی با قدرت پیگیری می‌شود و این باعث چشم‌اندازی روشن است. به هر روی مسـیر پیش روی وزارت خارجه، تأییدی بر این تحلیل‌های اقتصادی است که بارها گفته‌اند تحریم‌ها در اندازه‌ای نیستند که اقتصاد ایران را به این روز بیندازند. مشکلات اصلی به مدیریت داخلی برمی‌گردد؛ از نبود برنامه‌ریزی بلندمدت گرفته تا تمرکز بیش از حد بر غرب در دهه ۹۰ نباید تکرار شود. آن دهه، با انتظار برای گشایش از برجام، خسـارت فاجعه‌باری به مردم تحمیل کرد که مردم امروز نتیجه آن را در تورم، بیکاری و کاهش قدرت خرید می‌بینند.

حالا که دشمن درها را بسته، فرصتی طلایی ایجاد شده است تا دولت به جای جست‌وجوی راه‌حل در خارج، بر داخل تمرکز کند. دیپلماسی اسـتانی دقیقاً همین تغییر جهت را تسـهیل می‌کند. بـا فعال کردن ظرفیت‌های اسـتان‌ها، مانند تجارت مرزی، ترانزیت، گردشـگری و سرمایه‌گذاری مشترک، می‌توان اقتصاد را مقاوم ساخت.

زهرا غیاث | ایسنا

یادداشت

پایگاه «رفاه ایرانیان» ضدرفاه نشود!

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

دولت‌ها معمولاً تـلاش می‌کنند حمایت‌های معیشـتی به دسـت کسانی برسـد که واقعاً نیازمندند. پایگاه اطلاعات رفاه ایرانیان دقیقاً با همین هـدف از بهمـن ۱۳۹۲ زیـر نظـر وزارت «تعـاون، کار و رفـاه اجتماعی» فعالیـت خود را آغاز کرد تا برای تک‌تک ایرانی‌ها شناسـنامه اقتصادی- اجتماعی اختصاصی ایجاد کند. این سامانه قرار بود داده‌ها را از ۴۶منبع مختلف گردآوری کند و مدعی اسـت بیش از ۳میلیارد رکورد در بیش از ۶۰جدول و بـا ۲۲۱ فیلد اطلاعاتـی ذخیره کرده است؛ فیلدهایی که ابعاد گوناگون زندگی شهروندان را پوشش می‌دهند. اطلاعات سـفرهای خارجی و پلاک خـودرو از نیروی انتظامـی می‌آید، مالکیت املاک و زمین از ثبت اسناد، صادرات و واردات از اتاق بازرگانی، سابقه بیمه و حقوق بازنشستگی از تأمین اجتماعی، تراکنش‌های بانکی و تسهیلات از بانک مرکزی، اظهارنامه مالیاتی و درآمد از امور مالیاتی، وضعیت تحصیلی فرزندان و بازماندگی از تحصیل از آموزش‌وپرورش، سوابق درمانی، هزینه‌های بستری و بیمه سلامت از وزارت بهداشت به دست می‌رسد، حتی جزئیاتی مانند مجوزهای کسـب‌وکار، نمره اعتباری و سابقه دریافت تسهیلات خرد نیز در این پروفایل جای می‌گیرد.

بناست این پایگاه با داده‌هایی که جمع‌آوری می‌کند به تصمیم‌گیری‌های دقیق در حـوزه رفاه عمومی کمک کند اما تلاش‌های اخیر برای حذف یارانه‌ها نشـان می‌دهد اطلاعات این پایگاه دقیق نیسـت. خانواده‌هایی که درآمد ماهانه‌شان کفاف یک زندگی معمولی را نمی‌دهد، ناگهان خود را در دهک‌های بالا می‌بینند و حمایت‌های ناچیز را از دست می‌دهند. ظاهراً ایـن پایگاه نیـز از فقر داده‌هـای دقیق رنج می‌برد و همین رنج باعث رنجش مردم شده است. به گفته یکی از اعضای کمیسیون «برنامه، بودجه و محاسـبات» مجلس، اطلاعات این سامانه حتی با تأخیر یک‌ساله به‌روزرسانی نمی‌شود. این در حالی است که داده‌ای که دو سال پیش درست بوده امروز غلط اسـت، از طرفی، تورم فزاینده قیمت کالاهای اساسی را چند برابر کرده است اما سامانه همان عدد قدیمی را ملاک قرار می‌دهد، بنابراین وسع‌سنجی اشتباه و دهک‌بندی غلط می‌شود.

پایگاه رفاه ایرانیان مدعی است فرایند تجمیع داده‌ها در آن پیچیده و چندمرحله‌ای است. در گام نخست، داده‌ها به‌صورت خـام از منابع مختلـف دریافت و ذخیره می‌شوند، سپس کمیته‌ای تخصصی موسوم به «کمیته منابع داده» فیلدهای مرتبط را بررسی و شناسنامه هر فیلد را تکمیل می‌کند. در مرحله بعد، داده‌ها مورد تمییزسازی و رفع مغایرت قرار می‌گیرند و در نهایت، پس از کنترل کیفیت، در پایگاه اصلی ذخیره و به‌طور مسـتمر ارزیابی می‌شـوند. این سازوکار روی کاغذ ایده‌آل به نظر می‌رسـد، اما در عمل با چالش‌هایی جدی مواجه است. نخست آنکه بسیاری از نهادهای دولتی و عمومی به‌روزرسانی منظم داده‌های خود را جدی نمی‌گیرنـد. در برخی موارد، اطلاعات با تأخیر چندماهه یا حتی چندساله در اختیار پایگاه قرار می‌گیرد. افزون بر این، هر دسـتگاه اجرایی قالب و فرمت خاص خود را برای نگهـداری داده‌ها دارد و استاندارد واحدی برای تبادل اطلاعات میان نهادها وجود ندارد. نتیجه آن اسـت که تجمیع داده‌ها به کاری پرهزینه، زمانبر و در بسـیاری از موارد ناقص تبدیل می‌شود.

از سـوی دیگر، پایگاه رفاه ایرانیان به طور مستقل داده‌ای تولید نمی‌کند و صرفاً گردآورنده است. این وابستگی شـدید به منابع متعدد باعث شده است هرگونه خطا یا تأخیر در یکی از منابع، کل سیستم را دچار اختلال کند. به بیان دیگر، اگر یک سازمان در ارسـال داده کوتاهی کند یا اطلاعات نادرسـت بفرستد، خروجی نهایی پایگاه دچار خطا می‌شود؛ خطایی که مستقیماً بر زندگی مردم اثر می‌گذارد. هرچند مصوبـه‌ای دولتی برای الزام دسـتگاه‌ها به همکاری و به‌روزرسـانی مسـتمر وجـود دارد، اما اجرای آن در عمل با ضعف جدی روبه‌رو اسـت. نه نظام تشـویق و تنبیه مؤثری برای نهادهای همکار طراحی شده است و نه سـازوکار نظارتی شفافی بر صحت داده‌هـا وجود دارد. نتیجه آنکـه در نهایت، پایگاه رفاه ایرانیان به انبوهی از داده‌های خام و گاه قدیمی متکی است که به جای تصمیم‌سازی دقیق، به تصمیم‌گیری اشتباه منجر می‌شود.

این ضعف داده‌ای، اکنون خود را در اجرای طرح‌های رفاهی جدید، از جمله کالابرگ الکترونیکی آشکار کرده اسـت. طرحی که قرار اسـت تا دهک هفتم جامعه را پوشش دهد، بر پایه همین داده‌های کهنه و ناقص بنا شده اسـت. وقتی داده‌ها با واقعیت روز جامعه همخوانـی ندارند، دهک‌بنـدی اقتصادی خانوارها نیز اشـتباه از آب درمی‌آید و حمایت‌ها به گروه‌های نادرست می‌رسد.

مطابق قانون برنامه هفتم توسعه، وزارت «تعاون، کار و رفاه اجتماعی» موظف است نظام حمایتی چندلایه را بر اساس آزمون وسع طراحی و اجرا کند. این نظام باید با ارزیابی دقیق از وضعیت درآمدی و دارایی افراد، سطح و نوع حمایت مناسب را تعیین کند، اما اجرای چنین سیاستی بدون داده‌های دقیق و به‌روز ممکن نیست. داده‌ای که یک سال پیش درست بوده، امروز ممکن است کاملاً نادرست باشد. در شرایطی که تورم به‌صورت مداوم در حال افزایش اسـت و هزینه‌های زندگی روزبه‌روز سنگین‌تر می‌شود، تکیه بر داده‌های قدیمی بـه تصمیم‌هایی منجر می‌شـود که فاصله زیادی با واقعیت دارند، در نتیجه خانوارهایی که باید مشمول حمایت باشـند، حذف می‌شوند و کسانی که نیازمند نیسـتند، همچنان از یارانه‌ها بهره‌مند می‌مانند. این وضعیت عدالت اجتماعی را خدشه‌دار می‌کند. مردم وقتی می‌بینند داده‌های نادرست به محرومیت‌شان از ابتدایی‌ترین حمایت‌های معیشتی منجر می‌شود، احسـاس بی‌عدالتی و نارضایتی در جامعه گسترش می‌یابد.

پایگاه رفاه ایرانیان با همه ظرفیت‌های بالقوه خود، در عمـل نیازمنـد بازنگری اساسـی در حکمرانی داده اسـت. نخسـتین گام در این مسـیر، تدوین اسـتانداردهای واحد بـرای جمـع‌آوری، تبادل و به‌روزرسـانی اطلاعات میان دستگاه‌هاسـت. باید مسئولیت هر سـازمان در قبال کیفیت داده‌هایی کـه ارائه می‌دهد، مشـخص شـود و سـازوکاری شـفاف برای پایش عملکرد نهادها وجود داشـته باشـد. گام دوم، به‌روزرسـانی مداوم و هوشمندانه داده‌هاست. با پیشرفت فناوری، می‌توان از ابزارهای نوینی مانند اتصال برخط سامانه‌ها، الگوریتم‌های یادگیری ماشـینی و تحلیل کلان‌داده‌ها استفاده کرد تا اطلاعات پایگاه بـه صورت خودکار و روزآمد به‌روزرسانی شـود. در غیر این صورت، فاصله میان داده و واقعیت هر روز بیشـتر می‌شـود. گام سوم، توجه بـه حقوق داده‌ای شـهروندان اسـت. وقتی اطلاعات خصوصی افراد در پایگاه‌های ملی ذخیره می‌شـود، حفظ امنیت و محرمانگـی آن ضرورتی غیرقابل چشم‌پوشی اسـت و باید صرفاً برای بهبود سیاست‌های رفاهی مورد اسـتفاده قرار می‌گیرد. هرگونه نشـت یا سوءاسـتفاده از داده‌هـا حتماً به تشـدید نارضایتی‌ها منجر خواهد بود. در کنار این موارد، باید گزارش‌های عمومی و شفاف از عملکرد پایگاه منتشر شود تا مردم بدانند این سامانه چگونه عمل می‌کند و چـه میزان دقـت دارد و خطاهای احتمالی‌اش چگونه اصلاح می‌شود.

پایگاه اطلاعـات رفـاه ایرانیان یکـی از مهم‌ترین زیرساخت‌های داده‌ای کشور اسـت که باید محور سیاسـت‌های اجتماعی و اقتصادی عادلانه باشد، اما این هدف تنها زمانی محقق می‌شـود که داده‌ها دقیق، به‌روز و قابل اعتماد باشند. تصمیم‌های مبتنی بر داده نادرست به بهبود رفاه عمومی نمی‌انجامند، بنابراین اگر پایگاه رفـاه ایرانیان به مأموریت واقعی خود بازگردد و نقش پشـتیبان عدالت اجتماعی را ایفا کند، می‌تواند به الگویی موفق از حکمرانی داده در خدمت رفاه مردم تبدیل شـود، اما اگر به همین مسـیر فعلی ادامه دهد و داده‌هـای ناقص مبنای تصمیم‌های بـزرگ قرار گیرد، بیـم آن می‌رود که همان‌گونه که نامش وعده رفاه می‌دهد، در عمل به ضد رفاه بدل شود.

نوبت اول

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران (مناقصه شماره ۱۴۰۳/۱۹/AA) به شماره سامانه ستاد ۲۰۰۴۰۹۱۶۴۵۰۰۰۱۰۲

تجدید مناقصه

شرکت ملی نفت ایران
شرکت پایانه‌های نفتی ایران

موضوع: خرید یک دستگاه کامیون کشنده دو محور

شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد انجام خدمات موضوع فوق را با در نظر گرفتن شرایط کلی مشروحه زیر و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)، به صورت فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران واجد شرایط واگذار نماید:

الف) کلیه مراحل برگـزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسـناد فراخوان تا تهیه فهرسـت مناقصه گـران دارای صلاحیت، ارایه پیشـنهاد مناقصه گران و بازگشـایی پاکت ها از طریق درگاه سـامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سـتاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند. خاطرنشان می سازد به موجب بخشنامه وزارت صمت، امکان ثبت نام بر خط رایگان در این سامانه جهت کلیه مناقصه گران فراهم می باشد.

شماره تماس سامانه ستاد در تهران جهت انجام مراحل عضویت در سامانه ۰۲۱۱۴۵۶ می باشد. اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام در سایر استان ها، در سایت سامانه (WWW.SETADIRAN.IR) بخش "ثبت نام/ پروفایل تأمین کننده/ مناقصه گر" موجود است.

ب) شرح کالا: یک دستگاه کامیون کشنده دو محور

ج) محل و مدت زمان تامین کالا: زمان تامین کالا (از آغاز قرارداد تا تحویل کالا) ده ماه و محل تحویل کالا بوشهر (اسکله فلات قاره) می باشد.

د) برآورد مناقصه گزار: ۷۵٬۰۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰ ریال (هفتاد و پنج میلیارد ریال)

هـ) معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه گران با لحاظ آخرین ویرایش ابلاغی طی تصویب نامه شماره ۹۳۸۷۲/ت ۵۷۸۶۰ مورخ ۱۴۰۰/۸/۲۴ هیأت محترم وزیران هیأت محترم وزیران به شرح جدول ذیل می باشد:

کلیه مناقصه گران مکلفند آگهی حاضر و جداول مرتبط با ارزیابی ساده که در سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) و سایت شرکت پایانه های نفتی ایران به نشانی WWW.IOTCO.IR موجود می باشد را از سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) دریافت و ضمن تکمیل، مهر و امضای آن ها (با در نظر گرفتن توضیحات بند ح آگهی حاضر) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد و مدارک ذکر شده در این آگهی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) تغذیه نمایند.

۱- توان مالی: ۳۰ امتیاز (حسب ماده ۲۵ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۴- استانداردهای تولید: ۱۵ امتیاز
۲- ارزیابی مشتریان قبلی و حسن شهرت: ۱۵ امتیاز (حسب ماده ۲۶ آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۵- داشتن تجربه و دانش در زمینه مورد نظر: ۱۵ امتیاز
۳- تضمین کیفیت خدمات و محصولات: ۱۰ امتیاز	۶- حسن سابقه: ۱۵ امتیاز

تذکر ۱: حداقل امتیاز کیفی قابل قبول برابر با ۶۰ می باشد.

تذکر ۲: به منظور بررسی معیار تجربه به جهت معادل سازی مبالغ قراردادی، با استفاده از نرخ تورم اعلامی از مراجع قانونی، مبالغ قراردادی به روزرسانی گردیده و ملاک سنجش قرار خواهد گرفت.

و) شرایط مناقصه گران متقاضی:

۱- داشتن تجربه در انجام خدمات مورد نیاز، داشتن تجهیزات، امکانات، تخصص لازم، توانایی فنی و مالی انجام کار مطابق با استانداردهای رایج صنعت نفت.

۲- توانایی ارایه **تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۳٬۷۵۰٬۰۰۰٬۰۰۰ ریال (سه میلیارد و هفتصد و پنجاه میلیون ریال)** حسب آیین نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیأت محترم وزیران و همچنین **تضمین انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان ۱۰ درصد نرخ پیشنهادی برنده مناقصه.** در ضمن تضامین صادره می‌بایست مطابق فرمت‌های نمونه پیوست آیین‌نامه مذکور ارایه گردد؛ لذا این شرکت از پذیرش تضامینی که فاقد شرایط فوق باشد، معذور بوده و هیچ گونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص نخواهد داشت. همچنین از هر صورت وضعیت مناقصه گر برنده، ده درصد تحت عنوان تضمین حسن انجام کار کسر می گردد.

۳- داشتن سابقه کار مفید و مرتبط با خدمات مورد نظر.

۴- داشتن نیروهای متخصص در حوزه های فنی، اجرایی، برنامه ریزی، اداری، مدیریتی و همچنین تجهیزات مناسب مطابق با استانداردهای رایج در صنعت نفت.

۵- دارا بودن شخصیت حقوقی.

۶- ارایه شناسه ملی حسب ماده ۱۶ آیین نامه اختصاص شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی

۷- ارایه تصویر مصدق کد اقتصادی شرکت و کد ملی صاحبان مجاز امضاء

ز) مدت اعتبار پیشنهاد: مدت اعتبار پیشنهاد مالی از تاریخ ارایه پیشنهاد به مدت **۹۰ روز** می باشد.

ح) زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی:

۱- با عنایت به ابلاغیه شماره ۱/۱۴۰۹۳۵ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۱ دبیر محترم کارگروه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و تأکید مؤکد بر الزام بکارگیری امضای الکترونیکی اسناد پاکت های (ب) و (ج) و عدم پذیرش نسخ فیزیکی و اسناد فاقد امضای الکترونیکی (دارای مهر گرم)، کلیه مناقصه گران موظف می باشند تمامی اسناد پاکت های (ب) و (ج) را با امضاء الکترونیکی به همراه کپی ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار، در موعد مقرر در اسناد مناقصه، از طریق سیستم سامانه ستاد بارگذاری نمایند. در غیر این صورت مناقصه گزار از پذیرش نسخه فیزیکی اسناد پیش گفته (به جز اصل ضمانتنامه) معذور خواهد بود.

۲- کلیه مناقصه گران واجد شـرایط می توانند به مدت **۷ روز** از زمان درج آگهی نوبت دوم نسبت به دریافت اسـناد و معیارها و جداول ارزیابی کیفی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام و حداکثر ظرف مهلت **۱۴ روز** پس از انقضای مهلت دریافت اسناد، ضمن تکمیل، مهر و امضای آنها (با رعایت مفاد بند فوق) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسـناد، مدارک و گواهینامه های ذکر شـده در آگهی، نسبت به تغذیه اسـناد پیش گفته در سـامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نمایند. همچنین مناقصه گران می توانند جهت رؤیت آگهی به سایت‌های WWW.SHANA.IR، HTTP://IETS.MPORG.IR و WWW.IOTCO.IR مراجعه نمایند.

تذکر: مناقصه گزار در قبول یا رد مدارک مناقصه گران در تمام مراحل مطابق با قانون برگزاری مناقصات و آیین نامه های اجرایی آن مختار خواهد بود.

روابط عمومی

شناسه آگهی: ۲۰۳۶۶۷۴